

KRÓNIKA

Dr. Fodor György rektori kinevezése

Hittudományi Főiskolánkat, a Hajdúdorogi Egyházmegyét és az egész görög katolikusságot örvendetes megtiszteltetés érte, amikor a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia a Pázmány Péter Katolikus Egyetem vezető testületének egyetértésével paptestvérünket, tanár kollégánkat, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Karának professzorát az egyetem rektorává történő kinevezése céljából az illetékes római egyházi hatósághoz, a Katolikus Nevelési Kongregációhoz jóváhagyásra fölterjesztette.

Dr. Fodor Györgyöt boldog emlékü dr. Timkó Imre megyéspüspök 1984-ben szentelte áldozópappá. Első állomáshelyén, Nyíregyházán már 1984-től megbízást kapott a nyelvek oktatására a Hittudományi Főiskolán. A szentírástudomány tantárgyait 1987-től oktatta. Közben Rómában a Biblikus Intézetben licenciátusi fokozatot szerzett, majd a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Karán is megbízást

kapott a klasszikus és a keleti nyelvek oktatására. 1992/93-ban rektori megbízást nyert Hittudományi Főiskolánkon, majd 1994-től a hittanári szak igazgatója lett. 1995-ben, amikor az intézményi fejlesztés következtében a főiskola életében szétvált a rektori és a főigazgatói státusz, dr. Fodor György ez utóbbira kapott felkérést, amit 1999-ig töltött be. Már abban az évben létrejött főiskolánk affiliációja a Római Pápai Keleti Intézethez. 1999. szeptember 1-től – dr. Keresztes Szilárd megyéspüspök jóváhagyásával – a Pázmány Péter Katolikus Egyetem rektor helyettesévé nevezték ki, s közben a Hittudományi Kar újjászervezett Biblikus Nyelvi Tanszékének tanszékvezető tanára lett. Újabb és újabb megbízatásai nem akadályozták abban, hogy Főiskolánkkal való kapcsolata, amit mindig szívügyének tekintett, töretlen maradjon.

Miután dr. Erdő Péter rektor 2002. december 7-én, a pápa kinevezésével, Magyarország 82. primása lett, dr. Fodor György megbízott rektorként vette át az egyetem irányítását. A Magyar

Katolikus Püspöki Konferencia felterjesztésével gyakorlatilag elhárultak az akadályok a rektori kinevezés elől. Dr. Fodor György kollégánk és oltártestvérünk felelősségteljes megbízatásához Isten áldását és bőséges kegyelmét kívánjuk és kérjük. Legyen gyümölcsöző működése egyházunk, főiskolánk és a Magyar Katolikus Egyház javára! *(Soltész János)*

Doktori védés az Eötvös Loránd Tudományegyetemen

B. Virághalmy Lea 2003. április 7-én védte meg doktori disszertációját az Eötvös Loránd Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karán. A disszertáció címe: *A homjakovi ekkézilógia szókinccsének szemantikai elemzése*. A doktori védésen való közreműködésre, a bizottság tagjaként, Hittudományi Főiskolánk részéről Ivancsó Istvánt kérték fel.

Az öttagú bizottságban két nyelvésznek és két teológusnak kellett tevékenykednie, a titkár mellett. A teológusok közül az egyik Bolberitz Pál professzor volt, akit Pázmány Péter Katolikus Egyetem Teológiai Karáról hívtak meg arra, hogy opponensként szerepeljen.

A jelölt, aki már rendelkezett egy egyetemi doktori címmel, sikeresen, sőt summa cum laude minősítéssel védte meg a disszertációját,

miután a civil orosz ortodox teológus „Egy az egyház” című értekezését igen magas tudományos szinten elemezte, s állította össze hozzá a teológiai szótárát.

Intézményünk komoly elismerését és megbecsülését jelzi, hogy innen is kértek a bírálathoz és a védéshez bizottsági tagot.

(Ivancsó István)

Református vendégelőadó Főiskolánk

Dr. Fekete Károly, a Debreceni Református Teológiai Akadémia rektora április 9-én szerdán délelőtt dr. Pregon István főigazgató úr meghívására vendégelőadást tartott főiskolánk növendékeinek „az Ökumenikus Charta magyar alkalmazásáról és a református egyház ökumenikus kapcsolatairól”. A csaknem félszáz hallgató jelenlétében megtartott előadásban a gyakorlati teológia professzora mindenekelőtt a magyar egyházi vezetők által fél évvel ezelőtt aláírt „Ökumenikus Charta” jelentőségét fejtette ki. Ez az új irat „fogadalomszerű” elkötelezettséget jelent arra, hogy Európa minden egyháza és valamennyi tagja az iratban foglalt ökumenikus elvek életre váltásán fáradozzék. Az előadó hangsúlyozta annak jelentőségét, hogy nem akármelyik földrés, hanem

éppen Európa minden egyházának együttműködéséről van szó. Ehhez a földrészhez a kereszténység gyökerei kötődnek – hallhattuk egy mai protestáns teológus szájából, aki a bibliai gyökerek mellett hajlandó fölállalni a kereszténység „görög” gyökereit is.

Az Európai Egyházak Konferenciája és az Európai Püspöki Konferenciák Tanácsa az irat első részében megvallják közös hitüket és elkötelezik magukat, hogy „Jézus Krisztus egyházának látható egységéért a Szentlélek ereje által, a hit egységében” mindent megtesznek. A rektor előadásában hangsúlyozta, hogy ezt éppen az Ef 4,3-6 idézetéhez kapcsolta a Charta, amely itt utal az egyetemes zsinatok közös hitvallásaira. Az Ef 4,3 eredeti görög szövege szerint ugyanis csak „egy(etlen)” az Úr és „egyetlen” a hit is, nem lehet belőle több. Ere a hitbeli összehangolásra jó példaként emlegette az EKK bibliai kommentár sorozatot, amelyben már megszűnik a felekezeti különbség, hiszen a héber és görög alapszöveg ugyanaz. De hozzátette, hogy a szeretet a felekezeti különbségeket is képes elhordozni.

A második rész az egységért való konkrét feladatokat sorolja: az evangélium közös hirdetését, a közeledést egymáshoz, a közös cselekvést, a közös imádkozást és az egymással való párbeszéd foly-

tatását. Vagyis hogy emberhaláztatunk ne „szatyorból fogott” halakra vonatkozzon, hanem az evangelizáció során mindig vegyük tudomásul kinek-kinek felekezeti hovatartozását is. S hangsúlyozta azt a lelkiségi feladatot, hogy nemcsak imádkoznunk kell együtt, hanem bele kell foglalnunk egymást a magunk, illetve magunkat egymás imádságába. Persze a rektor előadásában azt sem rejtette véka alá, hogy bizonyos egyházi közök (nemcsak ortodox, hanem protestáns részről is) tiltakoznak ez ellen az intenzív közösségvállalás ellen.

A harmadik rész arról az ökumenikus szolgálatról szól, amely az egység keresésében megőrzi „Európa lelkét”. Ennek a résznek nagyon szép a bibliai mottója: „Boldogok, akik békét teremtenek”. A boldogulni akaró Európát csak úgy tudjuk boldogabb világgá tenni, ha annak keresztény lelkét felélesztjük. Vagy kereszténységünk is szerves részévé lesz az európai identitásnak, vagy egyáltalán nem lesz identitás.

Ez a rész megnevezi a sajátos feladatokat: az emberséges és szociálisan érzékeny Európáért való fáradozást, okulva a múlt hibáiból is; megfelelő kapcsolatok és védelmét, s az ennek megfelelő életstílus kialakítását; megfelelő kapcsolatok ápolását a különböző vallásokkal, különösen is a zsidó-

sággal, valamint az iszlámmal. A rektor ezzel kapcsolatban is hozott bizonyítékokat arra, hogy egyes egyházi körök náluk is tiltakoznak a zsidósággal való kapcsolatfelvétellel szemben.

Az aláíró egyházi vezetők egyházaik részéről is elfogadták az Ökumenikus Charta célkitűzéseit és elkötelezték magukat, hogy az abban foglalt feladatok megvalósításán fognak fáradozni. Bár kinyilvánították, hogy ezt a dokumentumot iránymutatónak tartják az egyházaink közötti további kapcsolatokban, ezen a téren azóta még nem sok eredményt mutathattak fel. Az előadó úgy vélekedett, hogy debreceni részről ez az önyíregyházi vendéglőadása tekinthető az első ilyen szellemű lépésnek. De aztán több olyan jelről is beszámolt, amelyek mégis szép reményekre jogosítanak fel. Hiszen az ifjabb nemzedéken belül már sokan őszintén óhajtják és munkálják is az egyházak egységét. Beszámolt új püspökeikről is (Budapesten Szabó István és Miskolcon Csomós József), akiket most hatéves ciklusra választottak meg a Dunamelléki, illetve a Tiszán inneni kerület egyházi vezetőjévé.

Az előadás után hallgatóink kérdéseire válaszolt csaknem egy órán át a református egyetem rektora. Szó volt az ortodox egyházakkal való együttműködésről, a

lelkészképzésről és a nők lelkészszé szenteléséről, illetve az ezzel kapcsolatos benső problémákról. Egyik hallgatónk kérdése kapcsán fölvetődött az is, hogy milyen sürgős volna egységes szóhasználat kialakítására, hogy végre nem beszéljünk el egymás füle mellett, hanem félreértések nélkül ugyanazt értsük ugyanazok szavakon. Itt újra csak megfogalmazódtak azok a remények, amelyekről már az Európai Unió kapcsán szó esett: hogy végre Kelet és Nyugat egyesülhet az értékekben és azok védelmében. A két és fél órás program résztvevői egyáltalán nem vették észre az idő múlását, s egy jól sikerült „ökumenikus” beszélgetés élményével folytathatják teológiai tanulmányaikat. Köszönet az előadónak, aki egyébként néhány jó és sokunkat érdeklő könyvvel meg is ajándékozta főiskolánkat. Ennek a gesztusnak válaszként egyébként már liturgikus tanszékünk is elküldte legfrissebb kiadványait a Debreceni Református Teológiai Akadémia könyvtárába.

(Orosz Athanáz)

Konferencia

Az Eötvös Loránd Tudományegyetem Bárczi Gusztáv Gyógypedagógiai Főiskolai Kara 2003. május 15-én és 16-án rendezte XII. konferenciáját a fogyatékos

gyermekek vallásos neveléséről Budapesten, a főiskola épületében. A konferencián meghívásra dr. Soltész János tartott előadást „Betegség, fogyatékoság, gyógyulás és egészség a Bibliában” címmel.

(Soltész János)

Habilitáció

A Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Karán dr. Bohács Béla teológiai tanár, az eperjesi szeminárium rektora sikeresen habilitált május 19-én. Habilitációs dolgozatának címe: „Dr. Russnák Miklós – a liturgikus megújulás híve és az eperjesi liturgikus hagyomány őrzője”. Az eljárásban külsős szakértőként, illetve bírálóként Ivancsó Istvánt kérték fel Főiskolánk részéről. Természetesen az egyetem rektora, Fodor György is – görög katolikus papként – aktívan bekapcsolódott a védésen a bizottság munkájába.

Ezen a helyen is gratulálunk Bohács rektor úrnak, akinek egy publikációja Russnák Miklósról már megjelent folyóiratunkban.

(Ivancsó István)

Főiskolánk híreiből

1. Főiskolánk Kateketika Tanszékének koordinálásában, az Ifjúsági és Sportminisztérium 2002. évi, „A kábítószer-fogyasztás

megelőzésével kapcsolatos kortárs-segítő képzés támogatására” kiírt pályázata segítségével sikeres képzést folytattunk intézményünkben. A „Drogtalanul – magunkért és másokért” című program keretében megvalósult, akkreditált pedagógus-továbbképzési előadás-sorozat, amely a „Drogprevenció és személyiségfejlesztés” címet viselte, andragógus, addiktológus, pszichológus szakemberek közreműködésével, magas szakmai színvonalon zajlott.

2. Hallgatóink kötelező szakmai gyakorlat keretében vettek részt a máriapócsi gyermekbúcsú rendezvényein. A Kateketika Tanszék és az Egyházmegyei Hitoktatási Iroda közös szervezésében zajló program során mind Hittudományi Főiskolánk nappali tagozatosai, mind a Nyíregyházi Főiskola hittanár-jelöltjei nagy lelkesedéssel és igen színvonalas kínálattal valósították meg a mintegy háromezer gyermek részvételével lezajlott programot.

3. A hittanárképzés mai helyzetéről és feladatairól szervezett országos konferenciát a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Karának Lelkipásztorkodástan Tanszéke és a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Hitoktatási Bizottsága. A május 29-én lezajlott konferencián főiskolánkat Obbágy László, a

Krónika

Kateketika Tanszék vezetője, Sivadó Csaba egyházmegyei oktatási referens, valamint Tóthné

Kolocsán Ildikó, mb. gyakorlatvezető hittanár képviselte.

(Obbágy László)